

Πορεία Σάββατο 6 Δεκέμβρη | 18:00, Καμάρα (Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης)

ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΗ ΤΟΥ '08

Φέτος συμπληρώνονται 17 χρόνια από την εν ψυχρώ δολοφονία του 15χρονου μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από τα χέρια του αστυνομικού Κορκονέα στα Εξάρχεια. Η εξέγερση που συντελέστηκε επακόλουθα, σημάδεψε πολιτικά τις γενιές που ακολούθησαν, με τεράστιες και πρωτοφανείς κοινωνικές προεκτάσεις. Κατάφερε να εδαφικοποιήσει ουσιαστικά την δημιουργία συνελεύσεων, ελεύθερων κοινωνικών χώρων, δομών και πυρήνων πολιτικής ριζοσπαστικοποίησης-οργάνωσης σε όλη την ελλαδική γεωγραφία, δίνοντας παράλληλα άμεσες απαντήσεις στις ανάγκες της ίδιας της κοινωνίας με οριζόντιες-αμεσοδημοκρατικές πρακτικές, μετουσιώνοντας στην πράξη μία διαφορετική κοινωνική προοπτική. Σε μία περίοδο, όπως και τώρα, όπου η κοινωνία μεταξύ άλλων υπέφερε από τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης και της διαρκούς φτωχοποίησης σε όλα τα επίπεδα.

Η δολοφονία του μαθητή Γρηγορόπουλου ξεχείλισε το ποτήρι της κρατικής βίας και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και έγινε η αφορμή για χιλιάδες κόσμου να βγει στους δρόμους σε όλη την χώρα, απαιτώντας δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια. Θέτοντας με αυτόν τον τρόπο τις βάσεις για την επόμενη δεκαετία που στιγματίστηκε από κινήματα και κοινωνικές κινήσεις με αντιεξουσιαστικά και εξεγερσιακά χαρακτηριστικά.

ΤΑ ΤΕΜΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Τη βίαιη πραγματικότητα του κρατικού μηχανισμού τη βιώνουμε καθημερινά μέσα από ένα σύστημα καταπίεσης στην καθημερινή μας ζωή, αλλά αποτυπώνεται και με τον πιο ωμό τρόπο στα διαρκή

εγκλήματα που παράγει: από τα Τέμπη και την Πύλο έως την Παλαιστίνη. Είναι η διαρκής αναπαραγωγή ενός κλίματος τρόμου, όπως και η προσπάθεια να μετατρέψει τον Δεκέμβρη από ιστορική στιγμή κοινωνικής εξέγερσης σε πεδίο ποινικοποίησης. Η κανονικοποίηση της κρατικής καταστολής και η εργαλειοποίηση του φόβου ώστε η κοινωνία να συνηθίζει την απώλεια.

Τα γεγονότα τον τελευταίο καιρό δείχνουν ξανά πώς το κράτος επανέρχεται στη λογική του “εσωτερικού εχθρού”, στοχοποιώντας συγκεκριμένα πρόσωπα και συλλογικότητες που συνδέονται με τον Δεκέμβρη του 2008. Η προφυλάκιση του Ν. Ρωμανού με μοναδικό στοιχείο ένα αποτύπωμα πάνω σε ένα κινητό αντικείμενο, οι συλλήψεις ανθρώπων με βάση τις συντροφικές τους σχέσεις στην υπόθεση Αμπελοκήπων και η διαρκής προσπάθεια να μετατραπεί ο Δεκέμβρης σε πεδίο ποινικοποίησης, καταδεικνύουν την επιμονή της κατασταλτικής λογικής. Η διαδικασία αυτή επιχειρεί να περιορίσει τη δυνατότητα της κοινωνίας να αμφισβητεί, να αντιστέκεται και να οργανώνεται συλλογικά.

Παράλληλα, η ίδια λογική επεκτείνεται. Η θανατοπολιτική του κράτους αποτυπώνεται από τα Τέμπη και την Πύλο μέχρι τη γενοκτονία στη Γάζα, όπου οι ζωές εγκαταλείπονται και καταστρέφονται. Η κοινωνική συναίνεση στην καταστολή, η στρατιωτικοποίηση της καθημερινής ζωής και η κανονικοποίηση της απώλειας επιτρέπουν στα κράτη να νομιμοποιούν την καταστροφή. Από τα ναυάγια και τις επαναπροωθήσεις έως τους βομβαρδισμούς, την εγκατάλειψη υποδομών και την συγκάλυψη εγκλημάτων το μήνυμα είναι σαφές: οι ζωές μας είναι αναλώσιμες.

Η αντίσταση είναι κοινωνική αναγκαιότητα.

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΖΩΗ

Αν κάποιος ρωτούσε τι σημαίνει ο Δεκέμβρης για όλες και όλους εμάς στο σήμερα, τότε θα λέγαμε πως σημαίνει εξέγερση, αντίσταση και συλλογική διεκδίκηση. Είναι η απάντηση στο να μην ανεχόμαστε τίποτα από τους καταπιεστές μας και αντ’ αυτού να οργανωνόμαστε και να μαχόμαστε συλλογικά. Σε μία περίοδο όπου το κράτος επιβάλλει και επιβάλλεται με κάθε τρόπο

κατασταλτικά και βίαια στα κομμάτια που αγωνίζονται και στην ίδια την κοινωνία, η μνήμη του Δεκέμβρη μένει ζωντανή και ενσαρκώνει την διαρκή ανάγκη για αντίσταση και αλληλεγγύη. Μας δείχνει το δρόμο και το πείσμα με το οποίο πρέπει να επιμείνουμε σε όλα εκείνα που θεωρούσαμε αυτονόητα και αμφισβητούνται συνεχώς από την Εξουσία: ο ελεύθερος δημόσιος χώρος, το δικαίωμα στην διαμαρτυρία, οι εργασιακές συνθήκες, η ίδια η έννοια της δικαιοσύνης.

Με λίγα λόγια, παλεύουμε για την δικαιοσύνη του αγώνα που αντιμάχεται την καταπίεση και την εκμετάλλευση. Για μία εργασία που θα αναγνωρίζουμε τον εαυτό μας ως ελεύθερα όντα, και όχι ως εξαρτήματα της εργασιακής ζούγκλας των ισχυρών. Αντιμαχόμαστε τον σημερινό κόσμο που θέλει την κοινωνία τεμαχισμένη σε άτομα διαλυμένα από την έλλειψη συλλογικής και αλληλέγγυας ζωής.

Ο δρόμος που άνοιξε ο Δεκέμβρης είναι μπροστά μας και είναι αγώνας με ελευθερία για ελευθερία, με δικαιοσύνη για δικαιοσύνη, με ισότητα για ισότητα.

**– ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΗ ΤΟΥ '08, ΤΑ ΤΕΜΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΖΩΗ**

**– ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΑΝΑΠΝΟΗ
ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΟΒΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ**

**ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ/ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ:
ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2025-18:00 – ΚΑΜΑΡΑ**

Συγκροτούμε κοινό μπλοκ με τον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Σχολείο
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Πορεία 6 Δεκέμβρη, 18.00 Ακαδημία (Ιωάννινα) – Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

**ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΚΔΙΚΕΙΤΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
ΑΛΛΑ Η ΦΛΟΓΑ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΔΕΝ ΣΒΗΝΕΙ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΡΩΜΑΝΟ
ΝΙΚΟΣ ΡΩΜΑΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΗΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ**

Την Πέμπτη 31 Οκτωβρίου 2024, σχεδόν έναν χρόνο πριν, σημειώνεται έκρηξη σε διαμέρισμα των Αμπελοκήπων και χωρίς να χάσει ούτε δευτερόλεπτο αναλαμβάνει δράση η αντιτρομοκρατική. Κατευθείαν προχωρά σε σύλληψη μιας γυναίκας που βρισκόταν εντός του διαμερίσματος αλλά και της γυναίκας που είχε παραλάβει τα κλειδιά του Διαμερίσματος και διέμενε στο εξωτερικό.

Ωστόσο, στα ΜΜΕ κυριαρχούν ακόμα ειδήσεις σχετικές με τη διαγραφή Σαμαρά από τη ΝΔ και με το έγκλημα των Τεμπών, όπου το κράτος όχι μόνο δεν κινήθηκε ακαριαία για να συλλέξει στοιχεία από τον τόπο του εγκλήματος, αλλά στην ουσία έκανε ό,τι ήταν εφικτό προκειμένου να τα εξαφανίσει, πρακτική που έρχεται σε προφανή αντίθεση με την «σβελτάδα» στην υπόθεση των Αμπελοκήπων.

Για τον πλήρη αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης επιστρατεύτηκε η γνωστή τακτική του αποδιοπομπαίου τράγου, που λειτουργεί ως βαλβίδα αποσυμπίεσης σε δύσκολες στιγμές. Αυτό είναι το σημείο που έρχεται στο προσκήνιο η είδηση για τη δήθεν εμπλοκή του αγωνιστή Νίκου Ρωμανού. Ο Νίκος είναι ο άνθρωπος στον οποίο τα χέρια έπεσε νεκρός, στις 6 Δεκέμβρη του 2008, ο αδελφικός του φίλος Αλέξης Γρηγορόπουλος, αφού προηγουμένως είχε προσβληθεί με σφαίρα από το μακρύ χέρι του κράτους, που ταΐζει η εξουσία. Ο φονιάς της

δης Δεκεμβρίου έπειτα από την αποφυλάκισή του το 2019, βρίσκεται σήμερα και πάλι στην φυλακή, μετά από ομόφωνη απόφαση του δικαστηρίου για ισόβια κάθειρξη.

Στην φυλακή όμως βρίσκεται και ο Νίκος Ρωμανός. Ο Νίκος που θα κουβαλάει αυτή την ανάμνηση για μια ζωή, συνεχίζει να διώκεται με κάθε ευκαιρία, όντας ένας ακόμα αποδιοπομπαίος τράγος στην μακρά λίστα αγωνιστών, από τη Μεταπολίτευση κι έπειτα για να μην πάμε πιο πίσω, που στοχοποιούνταν και διασύρονταν κάθε φορά που το κράτος είχε ανάγκη από ένα εξιλαστήριο θύμα. Το κυνήγι ενάντια στον Νίκο Ρωμανό ξεκινάει έναν χρόνο πριν όταν η αντιτρομοκρατική προχωράει στην παράνομη σύλληψη του Νίκου Ρωμανού, εξαφανίζοντας από την επικαιρότητα κάθε τι επιβαρυντικό για την κυβέρνηση και το μπλοκ συμφερόντων που αυτή εκπροσωπεί, καθώς πλέον η πρώτη είδηση είναι η σύλληψη του Ρωμανού, ο οποίος με συνοπτικές διαδικασίες προφυλακίστηκε. Η ΕΛΑΣ ανακοινώνει ότι βρέθηκε δακτυλικό του αποτύπωμα σε πλαστική σακούλα, εντός του διαμερίσματος που υπέστη ολική καταστροφή. Η αναφορά της ΕΛΑΣ μάς ταξιδεύει στο 2010, όπου είχε σταλεί φάκελος με εκρηκτικό μηχανισμό στο υπουργείο Δημοσίας Τάξης έχοντας στόχο τον Χρυσοχοΐδη. Τότε η ΕΛΑΣ ισχυρίστηκε ότι στο φάκελο που εξερράγη ο εκρηκτικός μηχανισμός, βρέθηκε ολόκληρο αποτύπωμα του Παλαιοκώστα! Είναι άπειρες οι δικαστικές αποφάσεις παγκοσμίως που έχουν δεχτεί ότι δεν μπορεί το δακτυλικό αποτύπωμα να αποτελέσει από μόνο του παράγοντα καταδίκης, από τη στιγμή μάλιστα που είναι πολύ εύκολο να «φυτευτεί», ειδικά από τους μηχανισμούς καταστολής, αλλά και από τον οποιονδήποτε.

Ερχόμενοι στο σήμερα και ενώ όλοι θα περιμέναμε πως η ιστορία αυτή θα είχε τελειώσει, τα γεγονότα μας διαψεύδουν. Ενώ ο εισαγγελέας είχε προτείνει την αποφυλάκιση του Νίκου, το δικαστικό συμβούλιο αποφάσισε την παράταση της κράτησης ακόμα έξι μήνες, συνολικά 18 μήνες άδικης φυλάκισης. Η «προσωρινή κράτηση» που μόνο προσωρινή δεν μοιάζει να είναι, στερεί την ελευθερία του Νίκου. Ανησυχητική είναι επίσης και η αλλαγή των λεγόμενων της προέδρου του δικαστικού συμβουλίου, με την

αρχική άποψή της να είναι πως στην σακούλα υπάρχουν μόνο τα αποτυπώματα του Νίκου και του συγκατηγορουμένου του. Όμως μετά το έγγραφο της αστυνομίας που αναφέρει ότι τελικά στην σακούλα υπάρχουν κι άλλα αποτυπώματα, η ίδια καταλήγει εν τελεί σε κάτι αντίθετο από το αρχικό συμπέρασμά της και αναφέρει πως λόγω των μη ισχυρών υπόλοιπων αποτυπωμάτων, η ύπαρξη του αποτυπώματος του Νίκου φανερώνει εμπλοκή και έτσι όλα ανήκουν σε αυτόν και τον συγκρατούμενό του (χωρίς να υπάρχει πιστοποίηση του ισχυρισμού, από τα αρμόδια εργαστήρια της αστυνομίας). Κάπου μέσα σε όλα αυτά αχνοφαίνεται και η δικαιοσύνη, όχι;

Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΧΘΡΟΣ/ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 άφησε, και μια τεράστια παρακαταθήκη για τις κοινωνικές αντιστάσεις των καταπιεσμένων, στα μάτια των οποίων φώτισε έστω Και για λίγο η φλόγα μιας διαφορετικής κοινωνίας, χωρίς αρχηγούς και ηγέτες, χωρίς Καταπίεση και ανισότητες, ακολουθώντας το νήμα όλων των σύγχρονων εξεγέρσεων. Η εξέγερση του Δεκέμβρη απέδειξε ότι η κοινωνία μπορεί να αντιπαρατεθεί στο μονοπώλιο της κρατικής βίας. Τα δύσκολα χρόνια που ακολούθησαν το 2008, με την οικονομική κρίση και την βίαιη φτωχοποίηση της κοινωνίας, οι οριζόντιες και αμεσοδημοκρατικές πρακτικές του Δεκέμβρη βρήκαν έδαφος σε λαϊκές συνελεύσεις, καταλήψεις, κολλεκτίβες, συλλογικές κουζίνες και σε κινήσεις αδιαμεσολάβητης αντίστασης απέναντι στο κράτος και το κεφάλαιο. Η φλόγα του Δεκέμβρη, λοιπόν, δε σβήνει. Την βλέπουμε στα μάτια όσων αντιστάθηκαν εκείνες τις άγριες ημέρες, στα μάτια όσων συνέχισαν να αγωνίζονται και δεν παραιτήθηκαν, όσων ελπίζουν και ονειρεύονται ένα διαφορετικό αύριο. Η φλόγα αυτή μας δείχνει πώς να πορευτούμε στον αγώνα που δίνουμε καθημερινά ενάντια στην κρατική τρομοκρατία.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ ΜΑΡΙΑΝΝΑ, ΤΟΝ ΡΩΜΑΝΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ

ΠΟΡΕΙΑ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, 18.00 ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΠΟΡΕΙΑ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ (ΙΩΑΝΝΙΝΑ) – ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΣΕ ΚΥΝΗΓΑΕΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΟΧΙ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΣΑΙ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΟΥ

Την Πέμπτη 31 Οκτωβρίου 2024 σημειώνεται έκρηξη σε διαμέρισμα των Αμπελοκήπων και χωρίς να χάσει ούτε δευτερόλεπτο αναλαμβάνει δράση η αντιτρομοκρατική. Κατευθείαν προχωρά σε σύλληψη μιας γυναίκας που βρισκόταν εντός του διαμερίσματος αλλά και της γυναίκας που είχε παραλάβει τα κλειδιά του διαμερίσματος και διέμενε στο εξωτερικό. Ωστόσο, στα ΜΜΕ κυριαρχούν ακόμα ειδήσεις σχετικές με τη διαγραφή Σαμαρά από τη ΝΔ και με το έγκλημα των Τεμπών, όπου το κράτος όχι μόνο δεν κινήθηκε ακαριαία για να συλλέξει στοιχεία από τον τόπο του εγκλήματος, αλλά στην ουσία έκανε ό,τι ήταν εφικτό προκειμένου να τα εξαφανίσει, πρακτική που έρχεται σε προφανή αντίθεση με την «σβελτάδα» στην υπόθεση των Αμπελοκήπων.

Για τον πλήρη αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης επιστρατεύτηκε η γνωστή τακτική του αποδιοπομπαίου τράγου, που λειτουργεί ως βαλβίδα αποσυμπίεσης σε δύσκολες στιγμές. Αυτό είναι το σημείο που έρχεται στο προσκήνιο η είδηση για τη δήθεν εμπλοκή του αγωνιστή Νίκου Ρωμανού. Ο Νίκος είναι ο άνθρωπος στου οποίου τα χέρια έπεσε νεκρός, στις 6 Δεκέμβρη του 2008, ο αδελφικός του φίλος Αλέξης Γρηγορόπουλος, αφού προηγουμένως είχε προσβληθεί με σφαίρα από το μακρύ χέρι του κράτους, που ταΐζει η εξουσία. Ο φονιάς της 6ης Δεκεμβρίου σήμερα είναι ελεύθερος και μακριά από τα φώτα της

δημοσιότητας, ενώ ο Νίκος Ρωμανός που θα κουβαλάει αυτή την ανάμνηση για μια ζωή, θα συνεχίσει να διώκεται με κάθε ευκαιρία, όντας ένας ακόμα αποδιοπομπαίος τράγος στην μακρά λίστα αγωνιστών, από τη Μεταπολίτευση κι έπειτα για να μην πάμε πιο πίσω, που στοχοποιούνταν και διασύρονταν κάθε φορά που το κράτος είχε ανάγκη από ένα εξιλαστήριο θύμα. Στο παρόν η αντιτρομοκρατική προχωράει στην παράνομη σύλληψη του Νίκου Ρωμανού, εξαφανίζοντας από την επικαιρότητα κάθε τι επιβαρυντικό για την κυβέρνηση και το μπλοκ συμφερόντων που αυτή εκπροσωπεί, καθώς πλέον η πρώτη είδηση είναι η σύλληψη του Ρωμανού, ο οποίος με συνοπτικές διαδικασίες προφυλακίστηκε.

Η ΕΛΑΣ ανακοινώνει ότι βρέθηκε δακτυλικό του αποτύπωμα σε πλαστική σακούλα, εντός του διαμερίσματος που υπέστη ολική καταστροφή. Η αναφορά της ΕΛΑΣ μάς ταξιδεύει στο 2010, όπου είχε σταλεί φάκελος με εκρηκτικό μηχανισμό στο υπουργείο Δημοσίας Τάξης έχοντας στόχο τον Χρυσοχοΐδη. Τότε η ΕΛΑΣ ισχυρίστηκε ότι στο φάκελο που εξερράγη ο εκρηκτικός μηχανισμός, βρέθηκε ολόκληρο αποτύπωμα του Παλαιοκώστα! Είναι άπειρες οι δικαστικές αποφάσεις παγκοσμίως που έχουν δεχτεί ότι δεν μπορεί το δακτυλικό αποτύπωμα να αποτελέσει από μόνο του παράγοντα καταδίκης, από τη στιγμή μάλιστα που είναι πολύ εύκολο να «φυτευτεί», ειδικά από τους μηχανισμούς καταστολής, αλλά και από τον οποιονδήποτε.

Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΧΘΡΟΣ / ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 σηματοδοτεί για το κράτος μία στιγμή κινδύνου, μία στιγμή όπου απειλήθηκε με πολύ μαζικούς όρους το μονοπώλιο της βίας του από κοινωνικές ομάδες που βρίσκονται κατά κανόνα στο περιθώριο, όπως οι μετανάστες-ριες, οι ρομά, τα φτωχά στρώματα που βρίσκονται στην βάση της κοινωνικής πυραμίδας, οι κοινωνικοί αγωνιστές κλπ. Από τότε ήδη το κράτος ενορχηστρώνει την αντι-εξέγερσή του, η οποία βασίζεται τόσο στην καταστολή όσο και στην προληπτική εξουδετέρωση κάθε τι διαφορετικού, που μπορεί να απειλήσει την

κανονικότητά του. Έτσι, εισερχόμαστε σε ένα ατέρμονο κυνήγι μαγισσών ενάντια στον εσωτερικό εχθρό.

Οι κοινωνικές μειονότητες έρχονται στο επίκεντρο κυρίως σε περιόδους κρίσης ως ο εσωτερικός εχθρός, άλλες βιώνουν τη ρατσιστική βία των κρατικών μηχανισμών καθημερινά και άλλες την στοχοποίηση και την καταστολή. Οι καθημερινές δολοφονίες και βιασμοί στον φράχτη του Έβρου, τα ναυάγια στη μεσόγειο, οι εξαφανισμένοι και δολοφονημένοι μέσα στα Α.Τ. – κολαστήρια, το ξύλο στις συγκεντρώσεις απέναντι ακόμα και σε ομάδες του πληθυσμού που «χαίρουν της εκτίμησης των κυβερνώντων» όπως οι πυροσβέστες και οι υγειονομικοί, οι κάμερες που βρίσκονται παντού, οι μπάτσοι που βρίσκονται παντού ακόμα και μέσα στα πανεπιστήμια (για να θυμηθούμε και το πρόσφατο παράδειγμα με τα ΜΑΤ στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων), οι αγωνιστές που φυλακίζονται χωρίς στοιχεία, η κανονικοποίηση του ακροδεξιού λόγου, η μετατροπή όποιου αντιδράει σε εχθρό του έθνους, είναι μερικά μόνο παραδείγματα καταστολής, κρατικής δολοφονικότητας, προληπτικής αντι-εξέγερσης και προσπάθειας εμπέδωσης ότι η βία είναι κρατικό μονοπώλιο.

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 άφησε, όμως, και μια τεράστια παρακαταθήκη για τις κοινωνικές αντιστάσεις των καταπιεσμένων, στα μάτια των οποίων φώτισε έστω και για λίγο η φλόγα μιας διαφορετικής κοινωνίας, χωρίς αρχηγούς και ηγέτες, χωρίς καταπίεση και ανισότητες, ακολουθώντας το νήμα όλων των σύγχρονων εξεγέρσεων. Η εξέγερση του Δεκέμβρη απέδειξε ότι η κοινωνία μπορεί να αντιπαρατεθεί στο μονοπώλιο της κρατικής βίας. Τα δύσκολα χρόνια που ακολούθησαν το 2008, με την οικονομική κρίση και την βίαιη φτωχοποίηση της κοινωνίας, οι οριζόντιες και αμεσοδημοκρατικές πρακτικές του Δεκέμβρη βρήκαν έδαφος σε λαϊκές συνελεύσεις, καταλήψεις, κολλεκτίβες, συλλογικές κουζίνες και σε κινήσεις αδιαμεσολάβητης αντίστασης απέναντι στο κράτος και το κεφάλαιο.

Η φλόγα του Δεκέμβρη, λοιπόν, δε σβήνει. Την βλέπουμε στα μάτια όσων αντιστάθηκαν εκείνες τις άγριες ημέρες, στα μάτια όσων συνέχισαν να αγωνίζονται και δεν παραιτήθηκαν, όσων ελπίζουν και ονειρεύονται ένα διαφορετικό αύριο. Η φλόγα αυτή μας δείχνει πώς να πορευτούμε στον αγώνα που δίνουμε καθημερινά ενάντια στην κρατική τρομοκρατία.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ ΜΑΡΙΑΝΝΑ, ΤΟΝ ΡΩΜΑΝΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ**

ΠΟΡΕΙΑ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, 18.00 ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ-ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

(Ανοιχτή συνέλευση κάθε Πέμπτη στις 8μμ στον Ελεύθερο
Κοινωνικό Χώρο
Αλιμούρα)

**Συγκέντρωση / Πορεία 6
Δεκέμβρη (Αθήνα)**

Τον Δεκέμβρη του 2008 το κράτος πυροβολεί και δολοφονεί τον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο. Η κοινωνία έρχεται αντιμέτωπη με μια την κρατική βία. Δυστυχώς δεν ήταν ούτε η πρώτη φορά, ούτε έμελλε να είναι η τελευταία.

Σήμερα, 15 χρόνια μετά, συνεχίζουμε να βιώνουμε καθημερινά τη βία του κρατικού μηχανισμού. Τα Τέμπη, η Πύλος, η ρατσιστική δολοφονία του 16χρονου Χρήστου Μιχαλόπουλου από μπάτσους, οι επαναπροθήσεις προσφύγων, οι εκκενώσεις καταλήψεων, η φτωχοποίηση της κοινωνίας και η αυξανόμενη συρρίκνωση δικαιωμάτων φανερώνουν πως η βία της εξουσίας απλώνεται σε κάθε πτυχή των ζώων μας. Παράλληλα, ο κύριος εκφραστής της, η Αστυνομία εμφανίζεται ολοένα και πιο αυθαίρετη. Ξυλοδαρμοί, καταστολή, ρατσιστική αντιμετώπιση των μειονοτήτων, παραβιαστικές συμπεριφορές απέναντι σε γυναίκες και τρανς άτομα και συγκάλυψη κακοποιητών αποτελούν πλέον κοινότυπες πρακτικές της ΕΛ.ΑΣ. και παραμένουν ατιμώρητες. Είναι τρομακτική η ευκολία με την οποία οι μπάτσοι οπλίζουν και πυροβολούν. Μέσα σε τρία χρόνια έχουμε γίνει μάρτυρες τριών ρατσιστικών δολοφονιών Ρομά από μπάτσους, από έμμισθους δολοφόνους που δρουν με μίσος και με την αλαζονεία της ατιμωρησίας που τους εξασφαλίζει ο κρατικός μηχανισμός. Η κυβέρνηση με τη σειρά της εμφανίζει τα τελευταία χρόνια ένα ακόμα πιο αυταρχικό πρόσωπο και δρα θεωρώντας αυτονόητο πως δε χρειάζεται να λογοδοτεί στην κοινωνία (πχ. σκάνδαλο υποκλοπών).

Όμως γιατί δεν αντιδρούμε; Ο νεοφιλελευθερισμός έχει δημιουργήσει μια πιεστική και διαλυτική καθημερινότητα για τα υποκείμενα, τα οποία στρέφονται προς την εξατομίκευση. Οι λύσεις που αναζητούνται σε όλους τους τομείς είναι ατομικές, επομένως ευνοείται η απομάκρυνση από την πολιτική και η πίστη σε κάθε συλλογική προσπάθεια, πόσο μάλλον αντίσταση φαντάζει κάτι μακρινό ή και ανύπαρκτο. Ακόμα, η απογοήτευση μεγάλης μερίδας της ελληνικής κοινωνίας από την κεντρική πολιτική σκηνή και ιδιαίτερα από την Αριστερά, αλλά και από τις πάμπολες μάχες που δόθηκαν μετά τον Δεκέμβρη του '08, έχει δημιουργήσει ένα αίσθημα ηττοπάθειας, το οποίο με τη σειρά του οδηγεί σε γρήγορη αφομοίωση και αποδοχή σοκαριστικών γεγονότων (Δολοφονίες Ρομά, ναυάγιο Πύλου, Τέμπτη κ.ά). Αναλογιζόμενοι επίσης τις αλληπάλληλες οικονομικές (και όχι μόνο) κρίσεις και την τάση συντηρητικοποίησης της κοινωνίας που αυτές ενέχουν γίνεται κατανοητή η απάθεια ή ακόμα και η ιδεολογική συμπόρευση μίας ακόμη μεγαλύτερης μερίδας κόσμου με την κυριαρχία.

Αν όμως ο Δεκέμβρης παραμένει επίκαιρος είναι γιατί μας έμαθε την Εξέγερση. Το νήμα που συνδέει το Δεκέμβρη του '08 με το σήμερα είναι η αντίσταση στην κρατική βία και η αμφισβήτηση του κυρίαρχου αφηγήματος που θέλει την κοινωνία διασπασμένη, γεμάτη τρόμο, βυθισμένη στην υποταγή και τον μπάτσο κέρβερο. Τα σύγχρονα κινήματα με γνώμονα την οριζοντιότητα και την αλληλεγγύη μπορούν αν αποτελέσουν πυρήνες αντίστασης στην εξουσία και τις βίαιες πρακτικές της. Ας αντισταθούμε οραματιζόμενοι έναν κόσμο πιο δίκαιο, αντιιεραρχικό και αντιεξουσιαστικό.

**Πορεία: Τετάρτη 06 Δεκεμβρίου, 18:00, Προπύλαια
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας**

**ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ
(6/12) ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ (pics-**

vid)

Στα Γιάννενα τις προηγούμενες μέρες είχε καλεστεί πορεία για την 6η Δεκέμβρη από δυο συλλογικότητες την κατάληψη **Αντιβίωση** και την **Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση**. Υπό το βάρος του γεγονότος την δολοφονικής επίθεσης των μπάτσων στον 16χρονο Κώστα Φραγκούλη στην Θεσσαλονίκη, καλέστηκε ανοιχτή συνέλευση στον **Ε.Κ.Χ Αλιμουρα**, η οποία αποφάσισε την κάθοδο στο δρόμο με κοινό μπλοκ και χαρακτηριστικά. Η πορεία ξεκίνησε από την Ακαδημία στις 18:00. Προπορευθήκαν φοιτητικοί σύλλογοι και αριστερές οργανώσεις και στην συνέχεια ακολούθησε το μπλοκ του συντονιστικού συλλογικοτήτων και ατόμων, το οποίο ήταν και το μαζικότερο, αριθμώντας περίπου 300 άτομα. Στα πλαγιά του μπλοκ υπήρχε το πανό της κατάληψης Αντιβίωσης και το πανό της Χειρονομίας Αντιεξουσιαστικής Κίνησης. Συνολικά στην πορεία συμμετείχαν πάνω από 500 άτομα.

Η πορεία κινήθηκε στους δρόμους της κεντρικής αγοράς πέρασε από το Κουρμανιό και ανέβηκε την Λ.Δωδωνης, στο ύψος της 28ης Οκτωβρίου η περιφρούρηση στήθηκε ακριβώς απέναντι από τις διμοιρίες που φρουρούσαν το Α.Τ.Ιωαννίνων. Υπήρχε σχεδιασμένη δράση για κρέμασμα ενός γιγαντοπανό σε παρακείμενο κτήριο από την Χειρονομία Α.Κ. Με το που ολοκληρώθηκε η δράση, έγινε οργανωμένη και μαζική επίθεση με πέτρες και μπογιές εναντίον των μπάτσων οι οποίοι αιφνιδιάστηκαν και απάντησαν απλώς με δυο κρότου λάμψης κάνοντας μικρή κίνηση εναντίον των επιτιθέμενων. Αφού ολοκληρώθηκε η επίθεση ο κόσμος συντεταγμένα επέστρεψε στο σώμα της πορείας η οποία συνεχίστηκε κανονικά μέχρι την Περιφέρεια με πολύ καλή περιφρούρηση και παλμό. Οι μπάτσοι δεν τόλμησαν να πλησιάσουν το πλήθος. Δεν αναφέρθηκαν προσαγωγές.

ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΣΕ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΟΠΙΑ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΕΞΗ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΚΑΙ ΤΟΣΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

Συντονισμός συλλογικοτήτων και ατόμων

https://www.babylonia.gr/wp-content/uploads/2022/12/318467880_5967213509997559_508128833542804791_n.mp4

Συγκέντρωση/Πορεία 6 Δεκέμβρη (Αγρίνιο) – ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

ΣΤΙΣ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ ΜΕΓΑΛΩΣΑΜΕ ΑΠΟΤΟΜΑ
ΚΟΙΤΩΝΤΑΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΝΑ
ΣΥΡΡΙΚΝΩΝΕΤΑΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ
ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΜΑΣ

14 χρόνια έχουν περάσει από την κρατική δολοφονία του 15χρονου μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από τον μπάτσο Κορκονέα με την πλήρη κάλυψη και συνδρομή του επίσης μπάτσου Σαραλιώτη. Τη νύχτα της 6ης Δεκέμβρη 2008 και τις μέρες που ακολούθησαν φάνηκε πως οι εξεγέρσεις όχι μόνο δεν είναι ουτοπία, αλλά γιγαντώνουν τον κόσμο του αγώνα και συρρικνώνουν το κράτος, το κεφάλαιο και τους προστάτες τους. Οι εφεδρείες όμως των εξουσιαστών φάνηκαν ανυπέβλητες και επανέφεραν την «ομαλότητα». Μια ομαλότητα γεμάτη διαδοχικές κρίσεις, εντεινόμενη εργασιακή εκμετάλλευση, αστυνομική και έμφυλη βία, κρατική καταστολή, εργατικά ατυχήματα, «ναυάγια»-δολοφονίες μεταναστών στη Μεσόγειο, συνεχή καταπάτηση των δικαιωμάτων των κρατουμένων και τόσα ακόμα κομμάτια που συνθέτουν την κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Από την ημέρα που η σφαίρα του μπάτσου Κορκονέα διαπέρασε την καρδιά του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου μέχρι και σήμερα, η καταστολή του κράτους έχει αλλάξει πρόσωπα και τακτικές, αλλά παραμένει το ίδιο βάρβαρη. Το καθεστώς σε κατάσταση μόνιμης εξαίρεσης, έχοντας ενσωματώσει πλήρως τα περιεχόμενα του φασισμού και υιοθετώντας τις πολιτικές του μίσους, επιχειρεί να επαναπροσδιορίσει τις συστημικές και κοινωνικές ισορροπίες και να θωρακίσει την επικυριαρχία του. Όμως ο κόσμος του αγώνα θα διαταράσσει συνέχεια αυτή την επιβεβλημένη ομαλότητα. Μέχρι οι ρωγμές που επιφέρει να τη συντρίψουν. Κόντρα στην παραίτηση, την ιδιώτευση και την απάθεια, δεν συνηθίζουμε ούτε το φόβο, ούτε τη μυρωδιά θανάτου.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝΚΑΤΑΣΤΟΛΗ, ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ, ΑΝΟΙΓΟΥΜΕ ΔΡΟΜΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ & ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΑΓΡΙΝΙΟΥ